

Univerzita Palackého
v Olomouci

Závěrečná zpráva ze studijního pobytu Akademický rok 2022/23

Tato zpráva musí být předána Zahraničnímu oddělení Filozofické fakulty UP (dále jen ZO FF) po ukončení studijního pobytu. Zprávu, prosím, zašlete e-mailem na adresu j.horakova@upol.cz. Do předmětu e-mailu napište „Zpráva z pobytu“ + název příslušné země.

Závěrečné zprávy, jejichž autoři a autorky souhlasili/y se zveřejněním, jsou k dispozici na internetové adrese <https://www.ff.upol.cz/studenti/zahranicni-mobility/administrace-vyjezdu/>.

Jméno a příjmení studenta/studentky:	Lucie Winiarská
E-mail:	lucie.winiarska01@upol.cz luciewin@seznam.cz
Domácí VŠ:	Univerzita Palackého v Olomouci
Domácí fakulta	Filozofická fakulta
Obor studia:	Indonéská studia se zaměřením na cestovní ruch
Hostitelská země:	Indonésie
Hostitelská VŠ:	Universitas Gadjah Mada
Délka pobytu:	5 měsíců

Prosíme o vyjádření, zda hodláte zprávu poskytnout k uveřejnění a zda ji hodláte zveřejnit anonymně či nikoli. Zveřejnění jména a kontaktu může pomoci dalším uchazečům a uchazečkám o stipendijní pobyt v zahraničí.

Souhlasím s uveřejněním této zprávy nebo její části na internetových stránkách ZO FF **ano** **ne**

Souhlasím s uvedením jména u mé zprávy **ano** **ne**

Souhlasím s uvedením e-mailové adresy u mé zprávy ano ne
Souhlasím s tím, aby zpráva byla uchována pro potřeby ZO FF
po dobu pěti let od jejího odevzdání. ano ne

Body pro sepsání Zprávy ze studijního pobytu:

- **Zahraníční pobyt** (uveďte stručné informace o délce studijního pobytu, o univerzitě či pracovišti, kde jste stáž absolvovali, o Vaší činnosti spojené se studiem)
- **Před odjezdem** (informace o formalitách, které je třeba zajistit před odjezdem – víza, pojištění apod., doprava, spojení, ceny)
- **Ubytování, stravování, doprava** (druh ubytování, kvalita, způsob zajištění, cena, možnost využití studentské koleje, možnost stravování v menze)
- **Finance** (způsob výplaty stipendia, dostatečnost finančních prostředků, potřeba finanční zálohy ze soukromých zdrojů, nepředvídané náklady)
- **Volný čas** (využívání volného času, akce a služby pro studenty a studentky, přístup do univerzitních zařízení – do knihoven, k internetu apod., sportovní a kulturní příležitosti, tipy na výlety)
- **S jakými problémy jste se setkal/a při přípravě cesty a během zahraničního studia**
- **Další komentáře a doporučení** (rady a tipy pro ostatní studenty a studentky)
- **Celkové hodnocení** (jaký přínos měla stáž pro Vaše studium, diplomový projekt, doktorskou práci, pro zlepšení jazykových znalostí apod.)
- **Odkaz na fotogalerii** (můžete připojit odkaz na Vaše osobní webové nebo facebookové fotoalbum, případně je možné zaslat několik fotografií v příloze e-mailu)

Zprávu napište buď jako souvislý text nebo, potřebujete-li, odpovídejte na otázky.

1) TEXT

Délka studijního pobytu v Indonésii byla zhruba pět měsíců. Nicméně jsme na Universitu v Yogjakartě přijely o dva týdny později, jelikož jim semestr začíná dříve (už uprostřed srpna). Spolužáci, kteří vyjžděli do Jakarty na UI začínali později a proto, že jsme nechtěly letět samy dvě o pár týdnů dříve, čekaly jsme na ně a na to, až oni dostanou vízum abychom mohly vycestovat všechny čtyři zaráz. Komunikace s UGM byla poněkud složitější, takže jsme s nimi nemohly pořádně řešit náš pozdní příjezd. Jak se pak ukázalo, nikomu to ani nevadilo. Na UGM jsem studovala Indonéský jazyk a literaturu a byla jsem ve třídě prváků. Všechny hodiny byly v indonéském jazyce a naši spolužáci neuměli moc anglicky, takže to mě opravdu donutilo mluvit více indonésky a jazyk si pořádně přivlastnit.

Před odjezdem je třeba zařídit spoustu věcí. Mezi ty patří například očkování. Očkování na břišní tyfus je nutností společně s očkováním proti žloutence. To se ale musí řešit pořádně dopředu, jelikož mezi dávkami musí být několikaměsíční odstup. Na břišní tyfus mi stačila jedna dávka a na tu žloutenku jsem měla jen jednu, jelikož druhou jsem již nestihla. Další náležitostí je vízum, které se řeší přímo přes UGM. Normální studentské vízum by mělo stát něco kolem tři tisíc korun. Nicméně, to vízum přes UGM nás stálo něco kolem osmi tisíc – asi v tom byly zahrnuty i nějaké další služby, nevím – a s poplatkem od banky a s tím, že jsme musely peníze posílat natřikrát, se nám cena víza vyšplhala skoro na deset tisíc korun.

Další věcí před odjezdem je zajištění ubytování, což může být trochu složitější. V Indonésii se hodně využívá aplikace „Mamikos“ na studentké bydlení. Dokonce nám byla doporučena přímo od UGM, protože jejich koleje už neměly místo. Nicméně Mamikos nelze používat, pokud nemáte indonéské číslo, což jsme v tu dobu ještě neměly. A jak jsme později zjistily, tak přes něj ubytování nelze ani zaplatit – česká karta na to prostě nefunguje (přitom fungovala na jiné aplikace jako například gojek atd). Letenky jsme sháněly přes letušku, se zpáteční nás to vyšlo na dvacet čtyři tisíc korun.

Jak jsem již zmínila, co se ubytování týče, pro nás to bylo trochu složitější. Nedokázaly jsme nic sehnat hlavně i kvůli tomu, že jsme měly přiletět do Jogji později (až po začátku semestru) a kvůli nemožnosti zaplatit. Tak jsme si sehnaly na první měsíc airbnb (které bylo nabízené i na aplikaci mamikos) a na jednoho člověka to vyšlo na tři tisíce korun. Toto ubytování bylo sice v nádherné oblasti, blízko školy a všem obchodům, nicméně pro studenty bylo úplně na nic a to proto, že tam bylo NIC. Takže po měsíci jsme si našly jiné ubytování, tentokrát už přes mamikos (kde jsme jen rezervovaly a bavily se s paní, co to pronajímala). Toto ubytování nás stálo 1800 korun na osobu za měsíc. Pokoj jsme měly jen jeden s manželskou postelí (proto tak levné). Ubytování bylo skvělé, paní, co ho spravovala byla jako naše druhá maminka. Nosila nám manga a různé dobrůtky, kerupuk a taky na své náklady kupovala pitnou vodu. Měli jsme tam zásoby instantní kávy a čajů a sdíleli tento kos s dalšími studenty. Kos byl zařízen jak jeden velký dům, měli jsme kuchyň a dvě koupelny. Neměly jsme teplou vodu, ale to v tom horku stejně nevadilo. Měly jsme tam místo přímo na praní a žehlení oblečení a na sušení prádla, to nám ušetřilo hodně. Nevýhoda byla v tom, že v Jogje jsou skoro všude švábi a ti se snadno dostanou do domu. A taky nám nad hlavami běhaly krysy, které nás v noci budily – velikostí připomínaly vypasenou kočku. Toto ubytování bylo vzdálené 3 km od UGM a pěšky téměř nedosažitelné vzhledem k husté dopravě a žádným chodníkům, takže jsme jezdily všude autem přes aplikaci gojek což nás vyšlo třeba na 22 korun jedna cesta pro jednu osobu. Cena jídla v Yogyakarta je nižší, než třeba v Jakartě a záleží, kam si zajdete. Někdy jsme za jídlo daly jen 32 korun se vším všudy (i pití), někdy i 50 Kč. V menze bylo jídlo kolem 30 Kč a bylo skvělé.

Co se financí týče, musím říct, že byly nápomocné, ale rozhodně ne takové, že by pokryly všechny náklady. Jídlo a pití a další osobní věci jsme si samozřejmě platily ze svého, ale když se to tak vezme, tak ze 40 tisíc jsme 24 tisíc daly na letenky, dalších 10 tisíc na vízum a nějaké 3 tisíce za očkování. To už je více jak polovina financí pryč. Naštěstí jsem měla peníze našetřené a taky podporu od rodičů, takže jsem si mohla vyjet třeba na výlet na Bali a tak. Ale bez této podpory bych se z Yogyakarta asi nehla, vše bych dala tak na ubytování.

Volný čas se v Yogyakarta dá trávit úplně úžasně! Je to studentské město, takže všude jsou nějaké akce, často bývají koncerty nebo divadla buď přímo od studentů a nebo prostě festivaly. Dost těchto festivalů je zadarmo. Třeba hudební festival „Land of Leisures“ nebo K-pop festival. Pak jsou zde i placené festivaly, které třeba zařizuje přímo UGM. A pro milovníky kávy je zde také spousta coffee festivalů, které jsou většinou taky zadarmo. Jedno z toho se jmenuje „Jogja Coffee night“ a tam jsme dokonce dělaly rozhovor pro noviny! Odkaz zde: <https://jogja.tribunnews.com/2022/10/08/cerita-dua-mahasiswa-asal-ceko-icip-icip-kopi-nusantara-rasanya-lebih-tasteful>

Další místa, která stojí za to omrknout je Bromo, pak samozřejmě Borobudur a Prambanan, což jsou chrámy blízko Jogji – tam, díky KITAS (prokázání, že jste studentem v Indonésii) je levnější vstup – jak pro místní. Dále je super omrknout města na Jávě, třeba Semarang a Surabaya. Ze Surabaya je levnější cesta na Bali a z Bali je super se podívat na Lombok do vesničky Tetebatu. Ale moje nejoblíbenější místo bylo Karimunjawa! Tam se dá šnorchlovat a prostě odpočívat. A taky doporučuji z Bali neplout na Nusu Penidu v období

dešťů, protože ty rychlé lodě se často převrací a můžete tak snadno přijít o své věci! (to se nám málem stalo.)

Problémů bylo celkem dost, ale většinu jsem již zmínila, a hlavně všechny se dají vždycky nějak vyřešit. Celkem velkým problémem je tam online placení. Je super si stáhnout aplikaci Traveloka, kde se dá platit za všechno: hotely, shuttle busy, vlaky a letadla.

Moje jediné doporučení je: na vše používejte WhatsApp, na emaily vám nikdo neodpoví. :D

Jedním z největších přínosů je rozhodně osamostatnění se. Zlepšení schopnosti se zadaptovat na odlišnou kulturu, zvyky a režim života (například Indonésani snad nikdy nespí, otevřeno mají skoro pořád a na kafe chodí i v jednu ráno). Taky si myslím, že jsem se hodně zlepšila v indonésckém jazyce a jsem si v něm teď jistější, protože v Jogji jsme vše musely řešit indonéscky. Také jsem si osvojila neformální indonésckinu, alespoň z části. A hlavně mě to donutilo zkoušet nové věci.

V příloze posílám pár fotek z Karimunjawa, Bromu, Tetebatu a jedna je z Bali. Na většině těchto fotkách jsem s Eliškou Gawlíkovou, se kterou jsem na pobyt jela a fotky z Bromu jsou se studenty z Indonésie, se kterými jsme se poznali na UPOLU předchozí rok, jelikož byli součástí iismy.

